

Chương thứ 33

CỬU TRÙNG CÔNG PHU

Chàng kịp lai tinh để nhìn thấy Hoàng Kim Hoán, Bạch Quan Nhật và vị ngũ chuyên sứ đang hợp lực để khai mở cơ quan cuối cùng vào Thần Đàn. Ở phía sau, lục chuyên sứ đang liều mạng cố bảo vệ cho Trâm lão nhân và Bạch - Trâm nhị cô nương đã hôn mê, trước sự uy hiếp của Âm Dương Nhị Quái.

Cục diện đã lâm vào tình thế bế tắc nếu cơ quan không kịp khai mở và lục chuyên sứ không thể chi trì lâu hơn. Mạnh Đạt Nhân loạng choạng đứng lên.

Đúng lúc này lão Hoàng bật quát một tiếng kinh thiên động địa :

- Khai...!

Cạch !

Kẹt... kẹt...

Cơ quan phát động, Hoàng Kim Hoán, Bạch Quan Nhật và ngũ chuyên sứ lập tức nhảy lùi về phía lục chuyên sứ đang một mình đối địch :

- Tất cả mau chạy vào Thần Đàn !

- Nhanh lên, kéo không kịp !

- Nhị Quái các ngươi muốn chết !

Ào... Ào...

Vù... Vù...

Ngũ chuyên sứ thì nhắc Trâm lão nhân và Trâm Bội Uyển lên, Bạch Quan Nhật lo cho Mạnh Đạt Nhân và Bạch Quan Nguyệt. Chỉ có lão Hoàng là phát kinh hiệp lực với lục chuyên sứ quật vào Nhị Quái Âm Dương.

Ầm ! Ầm !

Đến lược lão Hoàng lão đảo. Và thật lạ lục chuyên sứ vẫn bình an, chộp giữ lão Hoàng và chui nhanh vào bí môn đang giai đoạn từ từ đóng lại.

Vút !

Âm Dương Nhị Quái phần nộ lao theo.

Vút ! Vút !

Tâm cơ máy động, sợ Nhị Quái nếu kịp theo vào, ắt tất cả sẽ nguy, Mạnh Đạt Nhân chọt vùng thoát khỏi tay Bạch Quan Nhật, sao đó liêu lĩnh lao ngược vào Nhị Quái :

- Nhị ác ma ! Đỡ !

Vù...

Cả hai cùng cười khàn khạch :

- Tiểu tử muốn chết ! Ha... ha...

Ào... Ào...

Àm ! Âm !

Một kết quả thật bất ngờ, tuy Mạnh Đạt Nhân bị chấn bay thật mạnh về phía hậu nhưng vẫn làm cho cước lực của Nhị Quái phần nào chậm lại. Cơ quan cũng đến lúc khép lại hoàn toàn, vô tình nghiêng đúng vào giữa lưng Nhị Quái.

Kẹt... Kẹt...

Bị bí môn nghiêng càng lúc càng chặt, Nhị Quái đau đớn đến phải gào vang :

- A... a...

- A... a...

Tiếng gào nhỏ dần rồi im bật, để lại nỗi kinh hoàng cho mọi người trước cái chết không thể nào bị thảm hơn của Nhị Quái.

Bạch Quan Nhật thè lưỡi :

- Nếu chúng ta cũng chậm chân như Nhị Quái...

Mạnh Đạt Nhân chợt hồi hải chạy đến chỗ Hoàng Kim Hoán:

- Hoàng tiền bối đã bị nhiễm độc công, cần phải hóa giải ngay. Kể cả Trâm lão nhân...

Bạch Quan Nhật vì thế phải ngừng ngay câu oán thán.

Thay vào đó, y phì cười và xoa tay ngăn chằng lại :

- Không phải phiền đến Mạnh huynh đệ nữa. Mạnh huynh đệ đã mất máu khá nhiều, hà hà... Không lý nào điều đó lại không đem đến lợi ích gì sao ? Và y quay qua lại lục chuyên sứ :

- Đàm lục huynh ! Phiền lục huynh ra tay diệu thủ cho.

Trước ánh mắt kinh ngạc của Mạnh Đạt Nhân, vị lục chuyên sứ họ Đàm thản nhiên tự rạch cổ tay và cho máu huyết bản thân vào miệng Trâm lão nhân, Bội Uyển, Quan Nguyệt và Hoàng Kim Hoán.

Chỉ đến khi bốn nhân vật này tuân tự hồi tỉnh vì bao Độc Công Hoạt Tử Thi thâm nhập đều được hoá giải, Mạnh Đạt Nhân mới vỡ lẽ :

- Thảo nào Bạch huynh vẫn tỏ ra bình thản. Đàm lục huynh vậy là cũng có tâm thần bách độc bất xâm ?

Đàm lục chuyên sứ không hiểu sao bỗng len lén nhìn Mạnh Đạt Nhân, sao đó chuyển ánh mắt qua vị ngũ chuyên sứ.

Phát hiện thái độ kỳ lạ này của họ Đàm, Bạch Quan Nhật há miệng định nói thì lại thấy ánh mắt của Đàm lục chuyên sứ đã chuyển qua Trâm lão nhân cùng những người vừa được y dùng máu huyết bản thân giải độc.

Sự việc càng thêm lạ khi mọi người nhìn thấy ngũ lục chuyên sứ đột ngột phục người quỳ xuống trước mặt Trâm lão nhân :

Mạnh Đạt Nhân cảm thấy rúng động, vọt miệng khê hỏi :

- Nhị vị có thái độ này phải chăng...

Hai vị chuyên sứ đồng loạt gật đầu. Và họ vẫn quỳ khi lần lượt lên tiếng phát thoại.

Ngũ chuyên sứ lên tiếng trước :

- Không Gia Lập vẫn luôn khiếp sợ tâm cơ quá ư mẫn tiệp của Mạnh thiếu hiệp. Và bây giờ, Điền Hạ Hầu này càng thêm hiểu bọn chúng sợ như thế cũng phải.

Đàm lục chuyên sứ thì cúi gục đầu:

- Trẫm lão môn chủ ! Hành vi đầy nhân nghĩa của Mạnh thiếu hiệp, cộng với những quan tâm của mọi người đang cho thuộc hạ rốt cuộc đã cảm hóa thuộc hạ và Điền ngũ huynh. Kỳ thực...

Hoàng Kim Hoán giật mình :

- Ta hiểu rồi ! Giải thoát được cho bọn ta chỉ là kế của họ Không ?

Ngũ chuyên sứ Điền Hạ Hầu thừa nhận :

- Không sai ! Nhưng y đã lầm lẫn khi chọn thuộc hạ và Đàm lục đệ để giao phó thực hiện mưu kế. Đã quá lâu, hầu hết chúng huynh đệ bọn môn đều bị y che mắt. Đến hôm nay, một phần thì nhờ lý do như Đàm lục đệ vừa phân bày, phần thì bọn thuộc hạ vừa nhìn thấy kết cục bi thảm cho những ai từng bị y lừa dối. Bọn thuộc hạ nói ra sự thật này không phải để cầu xin bao dung của Trẫm lão môn chủ và mọi người, nhưng là...

Trẫm lão nhân lo lắng xoa tay :

- Chú ý của họ Không là gì ? À, khoan đã, bọn ngươi đứng lên đi. Biết tội và biết thành tâm phục thiện, đủ cho thấy bọn ngươi là những người bọn môn đang cần. Nào, đứng lên đi ! Mọi chuyện cứ từ từ nói.

Cảm kích và thành khẩn, Điền Hạ Hầu liền nói rõ ý đồ của Không Gia Lập :

- Họ Không và họ Hà do vội nên đã tuyển chọn nhầm người. Kết quả, có gã tiểu tử họ Vi...

Điền Hạ Hầu đưa mắt liếc nhìn Bạch Quan Nguyệt:

- Tiểu tử này chính là đại sư huynh của cô nương ? Nghe nói, tiểu tử chính là tâm phúc của lão Vô Cực, và chính lão Vô Cực từng gây thảm án kinh hoàng cho nhà họ Bạch nào đó ở tận Hà Nam.

Bạch Quan Nhật giật thót người :

- Nhà họ Bạch ở Hà Nam. Hóa ra toàn bộ Bạch gia của đệ là do... là do...

Mạnh Đạt Nhân nôn nóng xen vào :

- Thù nhân của họ Bạch gia vậy là rõ rồi. Bạch huynh hãy cố nén lại, chúng ta cần phải nghe Điền ngũ huynh nói hết, xem chú ý của họ Không là thế nào. Không chừng, chính đỉnh Thần Minh này hiện là thiên la địa võng, họ Không đã bố trí tất cả nhằm huỷ diệt chúng ta.

Hoàng Kim Hoán trừng mắt nhìn Điền - Đàm, hai nhân vật vừa bỏ chỗ tối về chỗ sáng :

- Mạnh Đạt Nhân đoán như thế, đúng hay sai ? Hai ngươi mau nói đi.

Đàm lục chuyên sứ gật đầu :

- Đúng vậy ! Họ Không đã chôn rất nhiều hỏa dược quanh đây. Y không muốn sau tiểu tử họ Vi lại có thêm ai khác được chọn làm môn chủ bọn môn...

Mạnh Đạt Nhân bồn chồn :

- Tại hạ thừa hiểu Không Gia Lập có mục đích gì. Điều tại hạ cần phải biết ngay bây giờ là nhị vị được lệnh phải phát hỏa khi nào và đâu là nơi có chôn hỏa dược ?

Bạch Quan Nhật thật sự hốt hoảng:

- Đúng thế ! Đó là điều cần phải biết và chúng ta cần loại bỏ số hỏa dược đó ngay.

Điền Hạ Hầu mỉm cười :

- Bất tất phải lo. Y chôn hỏa dược ở đệ tam quan. Điền mỗ được lệnh, chờ khi tất cả chui vào đệ thất quan mới châm hỏa phát động. Nếu như Điền mỗ không thực hiện, hỏa dược đâu thể tự động phát hỏa ?

Tất cả vụt thở phào nhẹ nhõm.

Tuy thế Mạnh Đạt Nhân càng thêm lo sợ. Chàng nhìn mọi người :

- Không Gia Lập đã từng am hiểu thuật bố trí cơ quan của Vũ Văn gia. Y thừa khả năng làm cho hỏa dược tự phát động mà không cần người châm hỏa. Huống chi, sát nhân diệt khẩu vẫn là thủ đoạn y thường dùng. Điền - Đàm nhị vị chưa hẳn lần này được y buông tha. Theo tại hạ chúng ta nên nhanh chóng quay ra ngoài, tránh họa diệt thân do họ Không cố tình bố trí.

Mọi người đều kinh tâm động phách.

Hoàng Kim Hoán bàng hoàng :

- Mạnh tiểu tử suy đoán rất đúng. Nhưng chúng ta đâu thể quay lại ngay lúc này ?

Bạch Quan Nhật gật đầu nhiều lượt :

- Không sai ! Theo sắp đặt của tổ sư bốn môn, một khi đã vào Thần Đàn, người lọt vào chỉ có thể quay ra với điều kiện phải vượt qua ít nhất là đệ nhất quan. và lối ra lại khác hoàn toàn với lối đã vào. Đó là lý do cơ quan lúc nãy chỉ khai mở nếu dưới sự hợp lực của ít lắm là ba nhân vật có bản lĩnh tương đối cao thâm của bốn môn.

Lôi Đồng lên tiếng :

- Còn nữa, chúng ta đâu thể tin họ Không chỉ chôn hỏa dược ở đệ tam quan. Theo thủ đoạn của họ Không mà nói, y có thể chôn hỏa dược ở một nơi nhưng lại chỉ điếm cho Điền - Đàm nơi khác. Như vậy, việc chúng ta thoát ra từ bất cứ quan ải nào cũng tiềm tàng mối nguy khó lường.

Đàm lục chuyên sứ tỉnh ngộ :

- Không sai ! Nếu họ Không thật sự có ý sát nhân diệt khẩu, ở đệ tam quan bất quá chỉ là dây dẫn hỏa. Còn hỏa dược chôn ở đâu, có lẽ chỉ có y biết rõ.

Mọi người cùng hoang mang, lo sợ.

Thật may, Mạnh Đạt Nhân lại lên tiếng, nêu rõ chủ ý :

- Thái Cực Đồ của Vũ Văn gia tại hạ từng xem qua. hay hơn hết, chúng ta nên đến ngay đệ tam quan. Rất có thể tại hạ sẽ dựa vào vị trí sắp đặt dây dẫn hỏa để đoán biết nơi họ Không bố trí cơ quan phát động hỏa dược.

Hoàng Kim Hoán thắc thỏm mừng :

- Người cũng am hiểu thuật bố trí cơ quan ? Vậy thì hay quá !

Lão quay qua Trầm lão nhân :

- Trầm môn chủ...

Trầm Quân thờ dài :

- Đành làm theo lời tiểu tử thôi. Vậy là thời gian dành cho Bội Uyển tham luyện công phu bốn môn kể như bị huỷ bỏ. Việc chọn Bội Uyển làm môn chủ kế nhiệm cũng bất thành.

Chàng giật mình :

- Nói sao ? Hóa ra nhân vật sắp được chực vị tuyển chọn chính là...

Hoàng Kim Hoán xua tay :

- Chuyện bất thành còn nói đến làm gì ! Mọi người mau theo ta !

Đến đệ nhất quan, nơi có thạch môn lúc nào cũng khai mở, tuy không phải là nơi cần để mắt nhưng do cận trọng Mạnh Đạt Nhân cũng nhìn vào.

Tiện thể, Trầm lão nhân giải thích cho Bội Uyển nghe :

- Ở đệ nhất quan có ghi lại khẩu quyết về võ học dành cho những đệ tử lần đầu nhập môn. cũng may, Uyển nhi đã nghe gia gia chỉ điểm qua rồi.

Còn Hoàng Kim Hoán thì dò hỏi Mạnh Đạt Nhân :

- Người có phát hiện điều gì không ?

Chàng đáp :

- Có lẽ Không Gia Lập không chọn nơi này. Vì việc vượt qua đệ nhất quan hầu như quá dễ.

Ở đệ nhị quan cũng vậy, sau một lúc nghiêng ngó. Mạnh Đạt Nhân vẫn chưa phát hiện điều gì, ngoại trừ những khẩu quyết võ học vô tình nhìn thấy làm chàng động tâm.

Tất cả đến đệ tam quan.

Hoàng Kim Hoán bảo :

- Đệ tử bốn môn phải có đủ nội lực sau khi vượt nhị quan mới có thể khai mở cơ quan bước vào đệ tam quan. Do lần này chúng chỉ chủ yếu tìm nơi chôn hỏa dược nên động tác đó là không cần. Tự ta sẽ khai mở cơ quan.

Với nội lực thượng thừa, Hoàng Kim Hoán đương nhiên ung dung khai mở đệ tam quan.

Không phát hiện hỏa dược, chỉ có dây dẫn hỏa như Điền Hạ Hân từng nói, Mạnh Đạt Nhân chột bảo, sau một lúc cau mày suy nghĩ :

- Có ba dây dẫn hỏa, không hiểu họ Không chôn hỏa dược ở ba quan ả nào ? Tứ ngũ lục hay ngũ lục thất ?

Bạch Quan Nguyệt thăm thì :

- Nếu là thất bát cửu thì sao ?

Bội Uyển lo ngại :

- Cũng có thể là lục thất bát ?

Hoàng Kim Hoán nhăn mặt :

- Y đã vào được chôn này, việc y chôn hỏa được ở đâu tha hồ y chọn. Thật khó đoán biết đâu là chỗ y chọn.

Mạnh Đạt Nhân sau một lúc ngó quanh, cũng tình cờ đọc qua khẩu quyết võ học Cửu Trùng, chợt động tâm kêu lên :

- Phải rồi ! Muốn vào Thần Đàn, cơ quan chỉ có thể khai mở nếu được ba nhân vật có công lực thâm hậu hiệp lại phát động ? Không Gia Lập lên vào bằng cách nào ?

Nghe thế, mọi người ngơ ngác.

Mãi sau đó mới nghe Trâm lão nhân mở miệng :

Ta cũng từng suy nghĩ về chuyện này. Vị môn chủ kế tục ta là môn chủ đời thứ tám, ắt hẳn đã bị ả Thanh Thanh mưu hại lúc y đang đột phá ba quan ải cuối cùng. Ắ cũng từng vượt quan đệ thất quan, lẽ nào ở đệ thất quan còn có lối bí ẩn dẫn vào Thần Đàn ?

Chàng cau mặt :

- Nhưng Không Gia Lập lại không đủ năng lực để bước vào hai quan ải cuối cùng. Điều này cho thấy, nếu đệ thất quan là nơi y có thể đột nhập, y không dám thiết lập cơ quan ở đó. Vì như thế y sẽ tự hại chính y. Vậy chỉ còn có ba quan ải còn lại, lực ngũ tứ ?

Bạch Quan Nhật thở dài :

- Ngũ này, có lẽ chúng ta đành phải lần lượt xem qua từng quan ải thôi.

Hoàng Kim Hoán tán đồng :

- Đành phải như thế thôi !

Và họ lại bước đến đệ tứ quan. Ngay khi Hoàng Kim Hoán vận lực khai mở, mọi người liền nhìn thấy một thi thể nằm bất động.

Bạch Quan Nguyệt thất thanh :

- Chính là y ? Đại sư huynh của muội.

Quan Nhật thở dài và lắc đầu :

- Y đã cố luyện công, một việc ngoài khả năng, y đã bị đứt đoạn kinh mạch mà chết !

Chợt Mạnh Đạt Nhân hô hoán :

- Có manh mối rồi ! Không Gia Lập có chôn hỏa được ở đây nhưng vẫn chưa thiết lập cơ quan ở nơi này.

Mọi người kinh hoàng nhìn vào chỗ mới vừa được chàng phát hiện.

Lần theo mỗi dây dẫn hỏa, chàng bảo :

- Y chôn hỏa được ở hướng Tây Bắc.

Trâm lão nhân giật mình :

- Ở đó chỉ có nhị quan cuối cùng, đệ bát và đệ cửu. không lẽ Không Gia Lập đã có cách đột phá mà không cần khai mở cơ quan ?

Hoàng Kim Hoán lặng người :

- Nếu ở đệ thất cơ quan có lối bí ẩn dẫn vào, có thể ở hai quan ải cuối cùng cũng có.

Mạnh Đạt Nhân bảo :

- Dù thế nào, giờ chúng ta cũng biết y chôn hỏa dược ở đâu. Chỉ cần chúng ta đừng động vào cơ quan củ hai quan ải cuối cùng, hỏa dược sẽ không bị phát động và chúng ta sẽ an toàn.

Mọi người gật gù tán đồng.

Tuy nhiên, Bạch Quan Nhật bỗng chép miệng :

- Nếu họ Không bố trí như thế hóa ra y chỉ muốn đối phó với nhân vật được tuyển chọn làm môn chủ thôi sao ? Lẽ nào lại đơn giản vậy ?

Mạnh Đạt Nhân giật mình :

- Bạch huynh nói không sai ! Hạng có tâm cơ nham hiểm như y ắt không hành sự đơn giản như vậy. Theo tại hạ, chúng ta nên lần lượt xem qua từng cửa ải thì hơn. Cần tắc vô ưu ! Đi nào !

Nhưng kết quả chỉ là sự thất vọng. Ở ba quan ải ngũ lục thất, Mạnh Đạt Nhân không phát hiện bất kỳ điều gì khả nghi.

Mọi người dừng lại ở đệ bát quan.

Hoàng Kim Hoán thở dài :

- Quan ải này chỉ có Trâm lão môn chủ trước kia mới có đủ năng lực khai mở. Ngặt nỗi, hiện giờ Trâm lão môn chủ đã thất tán võ công, việc khai mở...

Mạnh Đạt Nhân chột kêu :

- Có dây dẫn hỏa chui qua khe đá này. Trong đệ bát quan quả nhiên có chôn hỏa dược.

Bạch Quan Nhật ngơ ngác:

- Vậy họ Không đột nhập vào bằng cách nào ?

Điền Hạ Hầu thở dài :

- Y đột nhập như thế nào thì không quan trọng. Chủ yếu, chúng ta không phát động cơ quan thì liệu hỏa dược có tự động khai hỏa không ?

Chàng trâm giọng :

- Có đây !

Quan Nguyệt giật mình :

- Có ư ? Sao huynh biết ?

Chàng nhìn nàng, có phần ngỡ ngàng vì nàng vừa thay đổi lối xưng hô
- Cứ theo cách bố trí dây dẫn, y đã thiết lập một cơ quan rất tinh vi. Nếu lúc nãy chúng ta đừng khai mở bảy cơ quan đầu thì bây giờ chúng ta có thể bỏ đi lúc nào cũng được. Nhưng do chúng ta đa nghi, hay tính theo họ Không thì chúng ta quá tò mò, đã lần lượt lọt vào và xem qua mọi kinh văn võ học ở bảy quan ải đầu nên bây giờ dù chúng ta không vào đệ bát quan thì cũng vậy, hỏa dược đã bị phát động, khó có thể biết lúc nào chúng sẽ nổ tung.

Hoàng Kim Hoán thất đảm :

- Cơ quan để phát động hỏa dược đã bị chúng ta làm cho động rồi sao?

Chàng cười gượng :

- Là lỗi ở tại hạ. Nếu...

Quan Nhật kêu oai oái :

- Có cách nào ngăn không cho hỏa dược phát nổ ? Mạnh huynh đệ mau nghĩ đi ! Nhất định có cách !

Chàng trầm giọng :

- Có và vẫn kịp nếu ngay bây giờ chúng ta lọt vào đệ bát quan để cắt bỏ dây dẫn.

Quan Nguyệt kêu :

- Cắt đoạn dây ngoài này thì sao ?

Chàng lắc đầu :

- Dây là dây dẫn từ đệ bát quan sang đệ cửu quan. Có cắt dở đây, hỏa dược ở đệ bát quan cũng nổ.

Bội Uyên kinh hãi :

- Làm cách nào bây giờ ? Gia gia của muội lại không còn năng lực khai mở thạch môn ở đệ bát quan này.

Điền Hạ Hầu trán rịn mồ hôi :

- Hay chúng ta đồng hiệp lực ?

Trầm Quân lắc đầu :

- Không ổn! Muốn phát động phải có nội lực thuần nhất, và đều là nội lực của những người luyện qua công phu Cửu Trùng tân thứ bảy. Ở đây e chỉ có Hoàng lão đệ là luyện qua. Những người còn lại muốn giúp cũng không được.

Lôi Đồng đang được Đàm lục chuyên sứ công trên lưng vọt đề xuất :

- Chạy là thượng sách !

Mạnh Đạt Nhân quát ngang :

- Không kịp rồi ! Đã có mùi hỏa dược bốc cháy, chúng ta có muốn bỏ chạy cũng quá muộn.

Mọi người đồng loạt kêu lên :

- Vậy phải làm sao ? Không lẽ tất cả đều phải chết ?

Đột nhiên Mạnh Đạt Nhân bảo :

- Tại hạ sẽ thử khai mở cơ quan. Chư vị mau lùi lại !

Hoàng Kim Hoán tuy lùi nhưng vẫn tỏ ra kinh ngạc :

- Đã bảo muốn phát động cơ quan cần phải có công phu Cửu Trùng ít nhất là ở tân thứ bảy, người...

Chàng quát to :

- Tại hạ tự tin có thể làm được. Lùi lại mau ! K... h... a... i...

Kẹt... kẹt...

Thạch môn bị khai mở dần. Và mọi người thấy thế kinh ngạc và càng bị hành vi kỳ lạ của Mạnh Đạt Nhân làm ngờ ngẩn.

Chàng lao vào đệ bát quan thật nhanh. Chỉ chớp mắt sau, chàng quay trở ra :

- Đã cắt được rồi ! Nhưng dây dẫn hỏa dẫn đến đệ cửu quan không phải chỉ có một dây. Cần phải khai mở luôn đệ cửu quan.

Và chàng lại chạy đến đệ cửu quan, cũng vận lực, cũng quát :

- K... h... a... i...!

Chỉ một lúc sau đó, khi Mạnh Đạt Nhân đã chui vào đệ cửu quan mọi người người mới nghe chàng gọi :

- Chư vị có thể vào được rồi ! Mọi hỏa dược vậy là đã bị chế ngự.

Họ bước vào và đương nhiên phải nhìn thấy bộ cốt khô đang được Mạnh Đạt Nhân nhìn ngắm.

Hoàng Kim Hoán thăm thì :

- Đây là di cốt của môn chủ bốn môn đời thứ tám.

Quan Nhật nghiên răng :

- Có di tự cho thấy tiền môn chủ đã biết kẻ hãm hại chính là mụ Thanh Thanh.

Trầm Quân hoang mang nhìn ngay vào Mạnh Đạt Nhân :

- Công phu của bốn môn ở bảy tầng đầu không lẽ ngươi chỉ cần nhìn qua là am hiểu và có thể vận dụng được ngay ? Hơn nữa, lúc ngươi vận dụng nội lực để khai mở hai quan ải cuối cùng dường như ngươi không còn nội thương. Sự thật là thế nào, tiểu tử ?

Chàng nhìn Trầm lão nhân, phát hiện mọi người cũng đang nhìn chàng nghi hoặc.

Chàng mỉm cười :

- Trầm lão nhân, chư vị ! Mọi người tin hay không cũng được, tại hạ chỉ biết nói ra sự thật mà thôi. Và sự thật đó là tại hạ quả đã dễ dàng thấu triệt bảy tầng đầu của công phu Cửu Trùng. Không những thế, nội thương của tại hạ cũng được bình phục. Còn đâu là nguyên do, thì đây, xin hãy nghe giải thích.

Ầm ! Ầm !

Hai tiếng chấn động long trời lở đất chọt vang lên và từ đệ thất quan bỗng có nhiều người xuất hiện. Tất cả cùng nghe Khổng Gia Lập và Hà Tử Giang lần lượt quát :

- Tiểu tử ! Ngươi đã phá hỏng cơ quan, hủy luôn kế của Khổng Gia Lập ta ?

- Cũng là ngươi sát hại Nhị Quái ? Lần này ngươi và bằng hữu ngươi phải chết ! Giết...

Ào...

Vù...

Hết chương 33